

Det er fuldstændig uacceptabelt, at OSCE ikke kan observere det kommende præsidentvalg i Rusland, og at vi ser Rusland konstant spænde ben for den menneskelige dimension i OSCE.

Imidlertid kunne vi måske tage lidt af luften ud af kritikken ved selv at invitere OSCE til at observere valg vest for Wien, herunder i Danmark. Jeg vil gerne opfordre udenrigsministeren til at se lidt på det her problem, fordi jeg tror, det er en måde, hvorpå man kan tage lidt højde for Ruslands kritik. Det er jo ikke sådan, at der ikke har været valgobservationer vest for Wien. Der var faktisk en valgobservation, i hvert fald fra parlamentarikerside, ved præsidentvalget i USA i 2004.

For det fjerde vil jeg gerne understrege, hvor vigtig OSCE er for vores nye EU-naboer. Engagementet i Kaukasus og Centralasien er med til at forbedre vores sikkerhed ud over at medvirke til en positiv udvikling for landene. Menneske- og narkotikasmugling samt våben kommer fra disse regioner og truer vores sikkerhed i Danmark. Det er Europas nye naboer, der er klemte mellem EU og et mere aggressivt Rusland, naboer, som vi ikke må glemme. Fremme af demokrati, menneskerettigheder og retstatsprincipper er i disse områder en kæmpe udfordring.

Endelig vil jeg også fremhæve partnerlandene til OSCE, herunder ikke mindst Afghanistan. Her kan OSCE modsat eksempelvis Europarådet gøre en stor forskel. Samarbejdet om at sikre den afghanske grænse til OSCE's centralasiatiske lande i nord er et glimrende eksempel på dette. Imidlertid bør der gøres mere, og Danmark kunne passende være i front, eksempelvis for at sikre et mere omfattende samarbejde med Afghanistan.

Afslutningsvis er jeg glad for at konstatere de geringens opbakning til OSCE's parlamentariske forsamling, som har mange vigtige funktioner, også ud over valgobservationerne. Min oplevelse gennem snart 10 års medlemskab af forsamlingen er, at debatterne og resolutionerne er vigtige for at fremme OSCE-standarde, f.eks. inden for demokrati og menneskerettigheder. På mange måder kan man vel sige, at OSCE er et redskab for blød magt, en måde, hvorpå man på bedste konstruktivistiske vis kan fremme sikkerhed og de demokratiske samfundsidealer.

Kl. 11:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Så er det Dansk Folkepartis ordfører, og det er hr. Morten Messerschmidt.

(Ordfører)

Morten Messerschmidt (DF):

Som det har været fremført af talere før under tegnede, udgør OSCE et væsentligt organ, der knytter en lang række lande både øst og vest for Wien og på begge sider af Atlanterhavet sammen, og udgør på den måde et vigtigt organ for en international dialog, som i mange andre organisationer og lande er vanskelig eller decideret umulig.

Nogle af de ting, som tidligere talere har fremdraget, er jeg fuldstændig enig i. Det er helt klart, at det engagement, der ligger i valgobservationerne, den interesse, som lande som netop Rusland og andre østeuropæiske lande kan se at vi har i Vesten, er en positiv ting. Ngo'er og menneskerettighedsforkæmpere i Østeuropa ved, at de ikke er ladt i stikken; de har en hjælpende hånd, de har opbakning fra Vesteuropa.

Det er klart, at når det er nødvendigt med valgobservationerne, når det er nødvendigt med kontrollen, skyldes det jo altså logisk, at der er nogle i disse lande, som ikke ønsker at leve op til de menneskerettighedsstandarder, som vi i Vesteuropa promoverer. Det kan man jo godt lukke øjnene for, man kan godt sige, at de folk ønsker man bare skal gå væk, men så lukker man altså også øjnene for realiteterne.

Når vi taler om Rusland, tror jeg, at man er nødt til at gøre sig klart, at det russiske demokrati, det russiske samfund og den russiske samfundsmodel hviler på nogle helt andre forudsætninger end dem, som gør sig gældende i store dele af Vesteuropa.

Den første spæde start på demokratiet i Vesteuropa er jo Magna Charta helt tilbage fra 1200-tallet, og man kan på den måde se, hvordan det har bredt sig ud over Vesteuropa, men altså aldrig er slået igennem i Østeuropa – og slet ikke efter første verdenskrig, kommunismens sejr og efterfølgende sammenbrud.

Man må bare gøre sig klart, at forudsætningerne for demokrati i Rusland, Belarus, Ukraine, Georgien og andre østeuropæiske lande altså er væsentlig anderledes, og jeg tror, at man er nødt til at tænke det ind i den strategi, man vælger over for disse lande.

Når vi i EU f.eks. kritiserer Rusland, og når USA nogle gange i sin retorik stadig væk befinder sig i en eller anden koldkrigssituation, synes jeg ikke, det er underligt, at Rusland føler sig fornedt. Man er nødt til at se i øjnene, at Rusland ikke længere befinder sig i 1989; man er